

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 3 | september 2022 | pris 20 kr

www.nejtilleu.se

KRITISKA EU-FAKTA

Nummer 3 - september 2022

Löpnummer 167

Kritiska EU-fakta ges ut av

Folkrörelsen Nej till EU

Ansvarig utgivare:

Eva-Britt Svensson

Redaktör: AnnaLisa Eneroth

Kerstin Nordqvist

Redaktionsutskott:

Beng-Åke Berg, AnnaLisa Eneroth,

Marie Ericsson, Per Hernmar,

Jan-Erik Gustafsson,

Kerstin Nordqvist

Redaktionens adress:

Kritiska EU-fakta c/o Eneroth,

Furutåvägen 36 A, 352 54 Växjö

Telefon: 073-026 0330

e-post: ansaene26@gmail.com

Omslagsbild: Robert Nyberg

Adressändring och prenumeration:

Kritiska EU-fakta

Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,

413 04 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

Nästa nummer utkommer

i december 2022

Manusstopp 1 november

Tryck: DanagårdLiTHO AB

Göteborg 2022

Rikskansli och materialkontor:

Folkrörelsen Nej till EU

Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,

413 04 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

e-post: kontoretgbg@nejtill.eu

Bli medlem:

Prenumeration:

4 nummer 100 kr

Medlemskap inkl. pren. 300 kr

[arbetslösa, långtidssjukskrivna,
pensionärer och studerande 150 kr

familjer 400 kr]

Plusgiro 433 02 07-4

LEDARE

Partipolitiskt oberoende

Demokratiskt EU-motstånd

EU-motståndet lever!

ENLIGT STATISTISKA CENTRALBYRÅNS (SCB) senaste undersökning om svenskarnas inställning till EU har EU-motståndet sjunkit till absolut lägsta nivå sedan EU-inträdet till låga 12 procent. Men SCB:s undersökningar av EU-opinionen ifrågasätter inte själva frågeställningen. När det gäller ett av EU:s centrala områden; den ekonomiska och monetära unionen (EMU) med dess valuta euron så är opinionen den omvända; 58 procent är emot euron som svensk valuta.

EU-medlemskapet		Euron som valuta [i procent]
NEJ	12	58
JA	64	23,6
VET EJ	24,5	19,3

När SOM-institutet (genomför årliga frågeundersökningar med fokus på Samhälle, Opinion och Medier) frågar om allmän inställning till EU så är bara 50 procent positiva till EU medan de negativa är 19 (vet ej är 27). Olika undersökningar ger inte alltid samma resultat.

SCB undersöker inte om det finns intresse för alternativ till EU-medlemskapet. En undersökning från december 2020 visade att 42 procent av de tillfrågade var för ett gemensamt nordiskt statsförbund medan bara 31 procent ville stanna kvar i EU om det fanns möjlighet att välja ett gemensamt nordiskt statsförbund (27 procent vet ej)

ETT ANNAT OMRÅDE där siffrorna förvillar är en undersökning från EU-kommissionen som visar att 47 procent av svenskarna är emot en gemensam utrikespolitik – medan 91 procent stöder EU:s försvarssamarbete. Om frågan istället formuleras som följer: "Anser Du att EU ska ha militära styrkor att föra krig i Afrika"; så hade svaret antagligen blivit annorlunda. På SOM-institutets fråga om EU:s utveckling mot ett Europas Förenade stater var endast 24 procent positiva!

I EU-kommissionens undersökning om dansk opinion sa 81 procent av de tillfrågade danskarna att de stödde ett ökat försvarssamarbete inom EU. Men i folkomröstningen i juni om Danmarks försvarsundantag så röstade 67 procent ja medan 33 procent sa nej. Det visar att ett omfattande upplysningsarbete i en folkomröstning ger folk mer kunskap och möjlighet att påverka opinionen – trots den korta tiden för valkampanjen och det uppskrivade läget i samband med Rysslands invasion i Ukraina.

EU-kritiken i Sverige lever. Om medborgarna får möjlighet att välja mellan EU och ett fördjupat nordiskt samarbete så blir siffrorna annorlunda!

Nej till EU!

Ja till Norden!

Svevit

Uttalande:

EU ut ur Norden – för fredens skull

RYSSLANDS INVASION AV UKRAINA har satt raketfart på EU:s planer att bli en militär stormakt. Det är dåliga nyheter för freden. Och för Norden.

Våra politiker blir i växande grad tvungna att välja mellan pengar till upprustning eller pengar till välfärd. Om EU får bestämma vet vi att den nordiska välfärdsmodellen blir förloraren. I värsta fall också freden.

I NORDEN HAR VI den senaste månaden sett flera exempel på att regeringarna överrumplat medborgarna med helt andra beslut och ståndpunkter, än vad väljarna har uttryckt i val. Motiveringen är varje gång densamma: En helt ny säkerhetspolitisk situation i Europa.

I Sverige används argumentet för att söka medlemskap i NATO, i Danmark hörde vi samma argument för att integrera landet fullt ut i Unionens militära projekt genom att avskaffa försvarsundantaget. Och i Norge talas det ständigt högre om att använda EES*-avtalen som en ”möjlig plattform för utrikes- och säkerhetspolitiskt samarbete med EU” i ljuset av kriget i Ukraina.

DET UNDERFÖRSTÅDDA BUDSKAPET är att EU är en stabiliserande faktor för fred och säkerhet.

Det är det motsatta som gäller. I EU säkras fred och fördragsamhet i bästa fall mellan medlemsstaterna inom unionen. I resten av Europa och globalt bidrar EU icke till fred, men till spänning och en högre konfliktnivå. ”EU måste lära sig att använda maktpråk”, som unionens utrikeschef Josep Borrell formulerar det. Det gäller att säkra ”våra europeiska värden” på ett globalt plan.

Bild: Robert Nyberg

De här europeiska värdena blir särskilt påtvingade det resursrika Afrika, en kontinent full med mineraler som EU har behov av för sitt ”gröna skifte”, om detta nu blir av, samt olja och gas. Unionen planlägger tre nya militära operationer i uranrika Mali, Niger och Burkina Faso. Dessa kommer som tillägg till de som redan pågår i Somalia, Centralafrikanska republiken och Mocambique. Detta är en fortsättning av den europeiska exploateringen av kontinenten som de gamla kolonialmakterna har ägnat sig åt.

EU INTENSIFIERADE SIN MILITÄRA upprustning långt före Rysslands inmarsch i Ukraina. Den europeiska försvarsfonden (EDF), nya stridsgrupper, militärpaktens PESCO** och Det europeiska ”fredsverktyget” (EPF)*** är alla tillsammans ett led i planerna för att förverkliga en militärunion före 2025. Tyskland kommer nu att öka sin försvarsbudget till två procent av BNP och avsätter 100 miljarder euro till upprustning. Detta betyder att de tyska försvarsutgifterna ensamt kommer att bli lika stora som Rysslands. Bara USA och Kina kommer att ha större militära muskler än EU som en militärunion.

En ny militär stormakt gör icke Norden och världen tryggare. EU är en garant för flera utlandsoperationer i avlägsna områden och ett motsvarande försvagat territorialförsvar hemmavid.

Ett Norden utanför EU är vårt långsiktiga mål. För freden och välfärdens skull.

Folkebevaegelsen mod EU, Danmark v/

Susanna Dyre-Greensite

Folkrorelsen Nej till EU, Sverige v/ Per Hernmar

Nei til EU, Norge v/Roy Pedersen

Oslo, 12 juni 2022

* **Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)** är ett samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Island, Liechtenstein och Norge, å andra sidan. Samarbetet regleras genom EES-avtalet, ett långtgående associeringsavtal som utvidgar den inre marknaden och de fyra friheterna – fri rörlighet för varor, tjänster, personer och kapital – till att, med vissa undantag, även omfatta de tre sistnämnda staterna,

** **Det permanenta strukturerade samarbetet** är ett försvarssamarbete inom Europeiska unionen.

Källa: Wikipedia

*** **EPF** skall bland annat stärka militär och försvarskapacitet och stödja militära aspekter av fredsfrämjande operationer.

Källa: <https://www.consilium.europa.eu/en/policies/european-peace-facility/>

[folkrörelsen nej till eu]

NORDISK FOLKRIKSDAG 2022

Norden år 2030 – Visioner om en bärkraftig Nordisk region.

Årets Nordisk Folkrikisdag hölls på Ljungskile folkhögskola den 21-24 juli. Närmare fyrtio åhörare och föreläsare från Danmark, Norge och Sverige deltog. Det var en mycket lyckad folkrikisdag med många spännande och intressanta föreläsningar som bland annat tog upp ämnen som sällan eller aldrig förekommer i mainstream-media. Nej till EU:s ordförande Per Hernmar och professor emeritus Ola Tunander, vid norska fredsinstitutet PRIO, talade om fredsarbete under rubriken Nordiskt fredssamarbete. Nej till EU:s vice ordförande Bengt-Åke Berg höll en föreläsning under rubriken Nordens väg och möjligheter i världen.

Huvudarrangörer: Föreningarna Fritt Norden i Danmark, Norge och Sverige

vars målsättning är ett utökat nordiskt samarbete som alternativ till EU.

Foto: Heidi Larsen
(norska Nei till EU)

Maximilian Isendahl från Nordbruk föreläser under rubriken Grön kolonialism eller matsuveränitet.

Foto: Lars Jirven

**Nej till EU finns även på
Twitter och Facebook**

Hitta oss under:

Folkrörelsen Nej till EU,

Folkrörelsen Nej till EU:s öppna debattsida samt

Folkrörelsen Nej till EU:s Fackliga Nätverk.

Världen är större än EU

[folkrörelsen nej till eu]

Öppet brev till riksdagspartier inför valet angående EU:s framtidskonferens och förslag

MARS 2021 LANSERADE EU-kommissionens ordförande Ursula von der Leyen tillsammans med ordförandena i EU-parlamentet och Europeiska Rådet "Konferensen om Europas framtid". Merparten av arbetet har skett i fyra så kallade paneler med 200 slumpmässigt utvalda EU-medborgare i varje panel som skulle representera unionens ca 450 miljoner invånare som sägs representera mångfalden i EU. Panelerna har lämnat flera hundra rekommendationer för att stärka EU:s överstatliga inflytande och kompetens.

På Europadagen den nionde maj i år presenterades kommissionen slutrapporten från framtidskonferensen. Den har utmynnat i 49 förslag om totalt 326 förbättringsåtgärder. Som är indelade i nio ämnesområden: klimatförändringar och miljö; hälsa; starkare ekonomi, social rättvisa och arbetstillfällen; EU i världen; värden och rättigheter, rättsstatsprincipen och säkerhet; digital omvandling; demokratin i EU; migration; utbildning, kultur, ungdom och idrott.

ETT STORT ANTAL av åtgärderna avser att ge unionen större inflytande på bekostnad av de nationella parlamenten över bland annat hälsovård, energi och sociala frågor. Medlemsländernas vetorätt i utrikespolitiken avskaffas och vallagen ändras så att en del parlamentariker ska väljas på överstatliga listor. Detta kräver ändringar i Lissabonfördraget, EU:s grundlag.

På basis av konferensen den nionde juni antog Europaparlamentet med röstsiffrorna 355 för, 154 emot och 48 nedlagda en resolution som uppmanar EU:s stats- och regeringschefer i Europeiska rådet att sammankalla ett så kallade konvent för att omarbeta EU-fördragen. EU-kommissionen utesluter inte fördragsändringar och dess ordförande Ursula von der Leyen förväntas i sitt "unionstal" i september göra klart det fortsatta arbetet med förslagen.

SLUTRAPPORTEN BESKRIVER framtidskonferensens process som "oöverträffad, öppen och en inkluderande Europeisk övning som placerar medborgarna i själva hjärtat". Då kan man förvänta sig att vi svenska medborgare enkelt skall kunna läsa och ta del av slutrapporten, särskilt som det är riksdagsval i september.

FOLKRÖRELSEN NEJ TILL EU har skrivit till EU-parlamentets kontor i Stockholm och bett det skicka slutrapporten i tre exemplar. Rapporten finns inte tillgänglig på svenska språket, och en tjänsteperson svarar "att på grund av dokumentets omfattning (237 ss) har vi ingen möjlighet att skriva ut det till dig" och säger att rapporten ännu inte finns att beställa från EU:s publikationsservice. Hon avslutar med att uppmana oss att "besöka ditt lokala bibliotek för att få hjälp med utskrift".

Sagt och gjort, vi besöker Kista bibliotek och får upplysningen att en utskrift kostar fem kronor per färgsida och tre kr per svartvitt sida. Slutrapporten är fylld av färgillustrationer, så EU:s omhuldade transparens och demokrati kostar i det här fallet minst 950 kronor för utskrift av ett dokument från ett allmänt bibliotek!

MOT DENNA BAKGRUND vill Folkrörelsen Nej till EU att Ni riksdagspartier svarar på följande tre frågor:

1. Vilket konkret arbete har Ert parti bedrivit för att informera och upplysa svenska folket om EU:s framtidskonferens?
2. Hur vill Ert parti åtgärda att framtidskonferensens slutdokument inte finns lättillgängligt att läsa för en svensk medborgare?
3. En ny regering efter valet 11 september kommer att bli konfronterad med förslag på fördragsförändringar i överstatlig riktning. Stöder Ert parti förändringar i nuvarande Lissabonfördrag och tillsättandet av ett konvent?

Folkrörelsen Nej till EU i Storstockholm
Peter Bylund Ordförande
Jan-Erik Gustafsson Ledamot

Det öppna brevet antogs som ett uttalande på ett offentligt opinionsmöte om EU:s framtidskonferens 19 juli

Konferensen om Europas framtid

Konferensen om Europas framtid är ett gräsrotsbaserat projekt där Europas medborgare har möjlighet att säga sin mening om hur EU borde arbeta och fungera i framtiden. Via forum som den digitala plattformen och de europeiska medborgarpanelerna kan de diskutera frågor som betyder något för dem.

Flerspråkiga digitala plattformen
<https://futureu.europa.eu/>

En flerspråkig plattform där medborgare kan dela och diskutera idéer

Vad är det?

- Enmal tillgång där medborgarna kan dela med sig av idéer och skicka in bidrag
- Åtkä till medborgarnas bidrag och dokument
- Inlägg från evenemang som anordnas i konferensens regi
- Bidragarna av konferensens diskussion

“Insändare och debatt” återspeglar inte Folkkrölsen Nej till EU:s åsikter utan är tänkt som en plats för fri debatt. Tycker du annorlunda är du välkommen att skicka in ett bidrag till sidan.

INSÄNDARE OCH DEBATT

EU stödjer fortsatt krig i stället för fredförhandlingar

FREDSPRISTAGAREN EU ÄR inte efter flera månaders stridigheter intresserad av några fredsförhandlingar och diplomatiska lösningar i Ukrainakriget. Ordföranden i det Europeiska rådet Charles Michel har vid upprepade tillfällen sagt att ”Det här kriget (i Ukraina) måste vi vinna på slagfältet”.

Följaktligen tillkänna gav Michel den 18 juli i ett twittermeddelande efter ett möte med EU:s utrikesministrar att EU nu har avsatt ett femte paket på 500 miljoner euro i militärhjälp till

Ukraina. ”EU:s stöd av militärutrustning till Ukrainas militära trupper uppgår nu totalt till 2 500 miljoner euro”, skriver Michel. Ukrainas försvarsdepartement välkomnar beslutet ”som ett viktigt steg för att stärka Europas säkerhet”.

MICHEL SKRIVER OCKSÅ att militärhjälp finansieras inom ramen för EU:s fredsfacilitet (EPF), som enligt nyhetsbyrån Blombergs uppgår till 6 000 miljoner euro. EPF-fonden, som medlemsländerna bidrar till kom till 2021 med syftet att stärka EU:s förmåga att agera som en global säkerhetsaktör. EPF betalar i efterhand EU-regeringarna för militär hjälp till Ukraina.

Samma dag den 18 juli tillkännagav EU:s utrikeschef Joseph Borrell att EU:s sanktioner mot Ryssland inte avser att få stopp på kriget i Ukraina och säger ”EU-sanktionerna kommer inte att stoppa de militära aktionerna i Ukraina, men borde skapa en

mängd problem för den ryska ekonomin” och han tillägger att ”EU inte har råd med att sanktionerna trötts ut”.

I EN INTERVJU, också den 18 juli med Forbes Ukraina, säger Ukrainas utrikesminister Dmitry Kuleba att ”Rysslands aggressiva uppträdande” är skälet till att inga fredsförhandlingar förs” och tillägger ”Jag säger till alla partners en enkel sak: Rysslands skall sitta vid förhandlingsbordet efter förlust på slagfältet. Om inte blir det språket med ultimatum igen” Men det blir alltmer tydligt att EU:s militärhjälp- och sanktionspolitik riskerar att drabba EU-medborgarna mer än Moskva. De ekonomiska konsekvenserna av kriget, inklusive skyhögt inflation, bränsle- och livsmedelsbrist i EU och övriga världen blir allt mer katastrofala för befolkningarna. Ungerns premiärminister Victor Urban har kallat sanktionerna för ”felberäknade”.

DEN MÄKTIGA GLOBALA finansstidningen Financial Times uppmärksammade den femte juli EU:s ekonomiska motor Tysklands utsatta situation och skrev bland annat att ”Kansler Olaf Scholz varnade på måndagen (den fjärde juli) för att Tyskland står inför en ”historisk utmaning” och tillade att ”krisen inte kommer att passera på några månader” eftersom Rysslands krig i Ukraina ”har förändrat allt och försörjningskedjor är fortfarande störda av pandemin”. Tidningen skriver också att chefen för förbundet för tyska arbetsgivarföreningar Rainer Dulger, sagt efter möte med Scholz att Tyskland står inför den ”tuffaste ekonomiska och sociala krisen sedan återföreningen”.

Jan-Erik Gustafsson

Foto: Nick.mon

Charles Michel

Foto: Eduard Krizhanivsky

Dmitry Kuleba

Svenska kollektivavtalsmodellen blir undantag i nya EU-direktivet om minimilöner

PÅ DET INFORMELLA TOPPMÖTET som hölls 2017 i Göteborg godkände EU-ledarna den så kallade "sociala pelaren". Viktiga delar i den sociala pelaren utgör ett grundskott mot de fackliga rättigheterna inom EU; dels genom att konjunktur-anpassa anställningstryggheten samt genom att införa minimilöner.

Införandet av konjunkturanpassning i Lagen om anställningsskydd (LAS) kunde regeringen Löfven lotsa igenom med hänvisning till att detta var ett krav från Centerpartiet i Januariavtalet. Förslagen till ändringarna godkändes av tjänstemannafacken och Vänsterpartiet drog då tillbaka sitt hot om misstroendevotum mot regeringen Löfven. I grunden var dock förslaget om reformering av LAS en uppföljning av EU:s sociala pelare där det var bekvämt för ledningen för socialdemokraterna att kunna skylla på Centerpartiet.

Minimilöner

Minimilöner torgförs som ett försvar för de fattigaste löntagarnas inkomstnivåer. I verkligheten är minimilöner en etikett för

Bild: Robert Nyberg

att dölja ett system för institutionell fattigdom. Syftet med minimilöner är inte en dräglig lön där man garanteras ersättning för att till exempel kunna försörja en familj med mera. Människor med minimilöner tvingas ofta att ha två jobb för att kunna få ihop sin ekonomi. Motiveringen är att ersättningarna ska hållas låga så att bidragstagarna inte får det för bra och blir mindre benägna att

söka nya jobb.

EU har ingen formell kompetens att utfärda direktiv för arbetsmarknadsföreskrifter. Att EU-kommissionen skulle få lägga ett förslag till föreskrift om minimilöner har dock godkänts av EU:s ledare. Sverige sa ursprungligen nej till minimilöner men godkände sedan kompromissen där länder med kollektivavtalssystem fick undantag. Problemet med detta undantag är att det kan komma att överklagas till EU-domstolen. EU:s domstol har att utgå från EU:s grundlag där de fyra friheterna utgör en absolut hörnsten för den inre marknaden; friheterna för kapital, varor, tjänster och arbete.

Sverige får undantag från att tvingas införa minimilöner men

Bild: Robert Nyberg

det finns en risk för att minimilöner införs bakvägen. De sektorer som ligger under kollektivavtalslöner kan komma att själva införa egna minimilöner, till exempel inom så kallade gig-sektorn och underbetald tjänstesektor. Minimilönenivåer kan då bli en spärr för fackligt acceptabla löner och på så sätt utestänga möjligheten till kollektivavtal för svaga löntagargrupper.

Risk för framtida Laval-dom

Inför Sveriges folkomröstning om EU-medlemskap 1994 försäkrade EU:s kommissionär för arbetsmarknadsfrågor att den svenska modellen inte skulle påverkas av ett EU-medlemskap. Det visade sig att detta muntliga avtal inte var värt något annat än att det lurade många väljare i 1994 års folkomröstning. Sedan kom Laval-domen 2009 och följdes av uppluckringen av LAS 2019 och nu kommer ett undantag i direktivet om minimilöner.

Det blev en rättslig prövning när det lettiska byggföretaget Laval med lettiska kollektivavtal försattes i blockad av de svenska Byggnads med flera, vid byggandet av en skola i Vaxholm 2004. Trots att blockaden godkändes i den svenska arbetsdomstolen och av EU-domstolens generaladvokat så fällde EU-domstolen 2007 utslaget att Byggnads blockad stred mot EU-rätten och var därmed olaglig. Risken är att otydlig EU-lagstiftning med inbördes motsättningar kan bli föremål för prövning i EU-domstolen och då lär inte nationell hänsyn till små länder med egna arbetsmarknadslösningar vara det som EU-domstolen prioriterar. Internationella arbetsorganisationen (ILO) kritiserade den svenska Laval-lagen från 2013 som sedan mildrades av den Socialdemokratiska regeringen 2017. Men något fullständigt avskaffande av EU-rättens inflytande blev det dock inte. Svenska fackföreningar kan kräva svenska kollektivavtal, men den hårda kärnan av EU:s minimivillkor för utstationerade arbetare gäller fortsatt – det vill säga en kompromiss mellan fackliga krav och EU:s regler om miniminivåer. Och även här riskerar EU-direktivet om minimilöner att kunna etablera sig bakvägen även i Sverige.

Per Hernmar

EU och den auktoritära utvecklingen

STRAX EFTER RYSSLANDS INVASION i Ukraina förbjöd EU de Ryska statskontrollerade TV-kanalerna Russia Today och Sputnik, trots att EU inte har mandat till detta. En sådan censur strider mot den svenska yttrandefrihetslagen men då detta genomförts av internetleverantörer i egen regi har regeringen sett mellan fingrarna. Det kan tyckas vara tillfälligheter men många faktorer pekar på att detta kan vara del i en större trend mot ökade auktoritära tendenserna inom EU.

Ungern har upphört att fungera som en demokrati, Polen har inskränkt mediefriheterna och rättsväsendet är inte längre oberoende. Ukraina, med partnerskapsavtal, har förbjudit både vänster- och kommunistiska-partier. Det innebär en begränsning av de demokratiska rättigheterna och bidrar till auktoritära tendenser. EU-parlamentet har vid flera tillfällen gjort stort nummer av kritik av auktoritära regimer som Hitler- och Stalinregimerna men blundar helt för de övergrepp som befolkningarna i de forna kolonierna utsattes för av sina europeiska kolonialherrar.

Konservativ påverkan

Flera av länderna i forna Östeuropa har utvecklats i en auktoritär riktning. Denna utveckling är ingen tillfällighet, utan ett resultat av många samverkande faktorer. De faktorer som här är aktuella är nedmontering av viktiga delar av den sociala välfärden. En effekt av detta har då blivit att konservativa och auktoritära krafter kunnat hänvisa till behovet av att i stället stärka familj och privata lösningar. En effekt av detta är att man använder rädslor för HBTQI* och framställer dessa rättigheter som hot mot den traditionella familjen och traditionella normer som ytterligare ett sätt till politisk mobilisering för ett auktoritärt styrelseskick. I många länder används romerna som syndabock för den bristande välfärden.

Det medför en konservativ kraft i det mellanstatliga arbetet inom EU-ledning samt i EU-parlamentet.

Behov av sammanhållning

Ett annat exempel på EU:s tystnad inför övergrepp och demokratiska begränsningar är Spanien. I samband med folkomröstningen om självständighet för Katalonien 2017 möttes detta av kraftigt övervåld från centralmakten. Detta möttes av tystnad från såväl EU som medlemsländerna. Detta gäller även de begränsningar som införts i demonstrationsfriheten i form av höga böter för oanmälda demonstrationer, samt vissa inskränkningar i massmedial yttrandefrihet; uppvigling, terrorism och smädelse av kungahuset.

KATALONIEN-HILFE

Bild: Cicero online

Tullmur och handelsavtal

EU strävar efter att uppnå maximalt marknadstillträde i fattiga och mellaninkomstländer. EU:s subventionerade jordbruksvaror och dess industrivaror slår ut småjordbruk och lokal produktion vilket skapar stor intern migration, arbetslöshet och ökade etniska motsättningar. Detta i kombination med klimatförändringar, korrupta och auktoritära regimer resulterar i omfattande migration. EU-ledarna är livrädda för att tvingas ta

Bild: Robert Nyberg

emot flyktingar i Europa och väcka invandrarfientliga grupper och opinioner. Detta ger samtidig legitimitet åt invandringsfientlighet, rasism och auktoritära krafter.

EU:s militarisering

EU har på allvar startat sitt militära samarbete PESCO**. Det kommer att ge EU möjlighet till egna militära insatser i bland annat Nord- och Västafrika. Inom ramen för EU:s samarbete med Nato genomförs nu en kraftfull militär upprustning. Båda dessa faktorer kan medföra stormaktsambitioner och chauvinism*** vilka kan bidra till antidemokratiska tendenser. Uppbyggnad och militarisering av EU:s gränsmyndighet är också en del i EU:s militarisering.

EU:s flykting-politik

EU:s flyktingpolitik har som syfte att hålla majoriteten av såväl migranter som flyktingar ute från möjligheten att nå EU:s territorium. För detta ändamål har EU byggt upp en mur bestående av länder med regimer som mot betalning hjälper till att hindra

invandringen till EU. Det innebär att dessa regimer militariseras samt att EU ofta blundar för dessa regimers auktoritära utveckling. 10 000-tals flyktingar har drunknat i Medelhavet på grund av att EU vägrar öppna säkra vägar för flyktingarna. Återkommande är också uppgifter om våld i stor skala vid gränserna, dåliga förhållanden i flyktinglägren samt tvångs- och slavarbete i Libyen. Nitisk handläggning av asylansökningarna ger omfattande återsändning av asylsökande. Detta är en del av en auktoritär utveckling och ger legitimitet åt rasism och invandrarfientlighet.

Segregation

Den nyliberalism som är inskriven i EU:s grundfördrag, Lissabon-fördraget, med avreglering och privatisering av välfärd har lett till en ökande segregation i samhället. Segregationen har hos svaga socioekonomiska grupper lett till en besvärande kriminalitet. Denna utveckling utnyttjas av auktoritära krafter med rop på kraftigare åtgärder.

Samverkande faktorer.

Flera av de uppräknade exemplen på faktorer som bidrar till en auktoritär utveckling är uttryck för strukturella fenomen som gynnar framväxt av såväl invandrarfientlighet, rasism som rop på auktoritära lösningar. Det är mycket i EU:s politik som gynnar en auktoritär utveckling.

Per Hernmar

* HBTQI som står för homosexuella, bisexuella, transpersoner, personer med queera uttryck (gränsöverskridande) och identiteter samt intersexpersoner

** överdriven och fanatisk nationalism

EU-ombudsmannen kritiserar Ursula von der Leyen för Pfizerkontrakt

EN INTERVJU I APRIL 2021 medger EU-kommissionens ordförande Ursula von der Leyen och hon och Pfizers verkställande direktör Albert Bourla under flera veckor kommunicerat privat under pågående förhandlingar om ett vaccinkontrakt mot Covid 19 på nästan två miljarder euro. När journalister begärde att få ta del av denna kommunikation svarade kommissionen att efterforskningar "inte hade givit något resultat" och att sådan kommunikation typiskt nog "inte innehåller viktig information" och därför sällan sparas.

Men EU-ombudsmannen Emily O'Reilly nöjde sig inte med detta förnekande och hudflängde EU-tjänstemännen för dålig administration och brist på öppenhet och sade att "inga försök har gjorts för att identifiera om några textmeddelande existerade" och krävde att kommissionen skulle undersöka saken på nytt.

O'REILLY PUBLICERADE i slutet av juni i år kommissionens svar som upprepade att den inte publicerar material som inte innehåller "viktig information" och sådan dokument "förvaras inte, och som en konsekvens, inte finns tillgängligt hos kommissionen". EU-ombudsmannen kommenterade att svaret var "problemiskt" och skall inom några veckor återkomma med en "full analys".

Det hela är besvärande för Ursula von der Leyen. Det är välkänt att hennes make är engagerad i läkemedels- och vaccinindustrin som medicinsk doktor för USA bioteknikföretaget Orgenesis som specialiserat sig på genterapi och Covid 19 vaccin. Kontroversen med de borttappade dokumenten och bristen på transparens har tidigare fått fem EU-parlamentariker att stämma kommissionen för att hemlighålla förhandlingarna om vaccinköpen.

Jan-Erik Gustafsson

Europeisk Ombudsman Emily O'Reilly

Foto: Katarzyna Czerwińska

Foto: Trounce

LISSABONFÖRDRAGET, EU:S GRUNDLAG och överordnad all svensk lagstiftning, förekommer inte benämning offentlig sektor. I stället betonas att varor och tjänster är ett "ekonomiskt intresse". Enligt EU finns det knappast någon samhällsverksamhet som inte är av ekonomiskt intresse, så det leder till att allt det som offentliga myndigheter själva utförde, under välfärdsåren före Sveriges anslutning till EU 1995, sålts ut eller drevs av privata aktörer. Så allt från skolmat, snöskottning, transporter, annan infrastrukturförsörjning, stadsbyggnad, bostäder, skola, sjukvård, äldre omsorg, pensioner, arbetsförmedling, media med mera skall enligt den marknadsliberala teorin helt eller delvis hanteras av privata vinstdrivande aktörer och till och med av riskkapitalister.

Det viktigaste verktyget för förminskningen och i praktiken nedmonteringen av offentlig sektor är EU:s direktiv för offentlig upphandling (2014/24/EU och 2014/25/EU). Dessa direktiv genomfördes mer eller mindre ordagrant av riksdagen som Lag (2016:1145) om offentlig upphandling (LOU) och Lag (2016:1146) om upphandling inom försörjningssektorerna (LUF) (vatten, energi, transporter och posttjänster).

DET ÄR INTE HELT LÄTT att definiera begreppet offentlig upphandling. Men i grunden handlar det om köp som görs av myndigheter av såväl varor som tjänster med våra skattepengar. EU angav 2016 att unionen är den största marknaden för offentlig upphandling i världen och över 250 000 medlemsstatmyndigheter spenderar 1 900 miljarder euro årligen för att handla varor och tjänster inom gemenskapen. Alla dessa upphandlingar skall genomföras så att de inte "snedvrider" den heliga konkurrensen inom gemenskapen.

För att driva denna enorma byråkratiska karusell anger EU:s upphandlingsdirektiv regler för att utföra upphandlingar ner på detaljnivå. För en medlemsstat som Sverige finns en viss processuell autonomi, som innebär att medlemsstaterna själva får bestämma hur de skall genomföra ett EU-direktiv, så länge det övergripande målet med bestämmelserna införlivas och EU-rätten får den önskade effekten. För att ändå säkerställa att EU-rätten införs på rätt sätt har EU ibland lagt till lojalitets- och samarbetskrav enligt talet om god förvaltning (good governance) som inte bara anger att en myndighet ska genomföra EU-rätten utan också hur detta skall gå till.

DENNA RIGIDA ÖVERSTATLIGA reglering av offentlig sektor har gradvis införts i Sverige mer eller mindre utan mot-

stånd från samtliga riksdagspartier. Men upphandlingsregler är inte något nytt i Sverige. Redan i en förordning från 1893 bestämdes att myndigheternas upphandlingsförfarande skulle allmängöras genom att annonseras i en förutbestämd tidning och bli föremål för allmän auktion. Denna förordning uppdaterades 1920 och kom att gälla fram till 1952 års upphandlingskungörelse. Då hade industrialiseringen och globaliseringen tagit fart och svenska myndigheter fick rätt att utannonsera sina upphandlingar för köp utanför landets gränser utan att behöva ge företräde till svenska varor och tjänster. År 1971 kom EU:s första upphandlingsdirektiv (71/305/EEG) som gav förutsättningar för ekonomiska aktörer inom den inre marknaden att få tillgång till de grundläggande friheterna (kapital, varor, tjänster, arbetskraft) gällande konkurrens om upphandlingskontrakt och samtidigt säkerställa att förfarandet inte diskriminerade aktörer. I Sverige ledde det till en ny anpassad upphandlingskungörelse i vilket det viktigaste nyheten var att tjänster nu formellt ingick i regelverket.

NÄSTA STORA FÖRÄNDRING kom 1994 då Sverige under ett år för EU-inträdet med EES-avtalet ingick i området för Europeiska ekonomiska samarbetet (EES) och därmed fick tillgång till EU:s inre marknad. Med dåvarande EES-avtalet tog sig EU på allvar in i den svenska upphandlingslagstiftningen och ålade Sverige att införa regler för att införa EU-rättens direktiv på området. Därmed blev beslutsfattandet inte längre nationellt utan överstatligt och en Lag om offentlig upphandling (LOU) introducerades i svensk rätt.

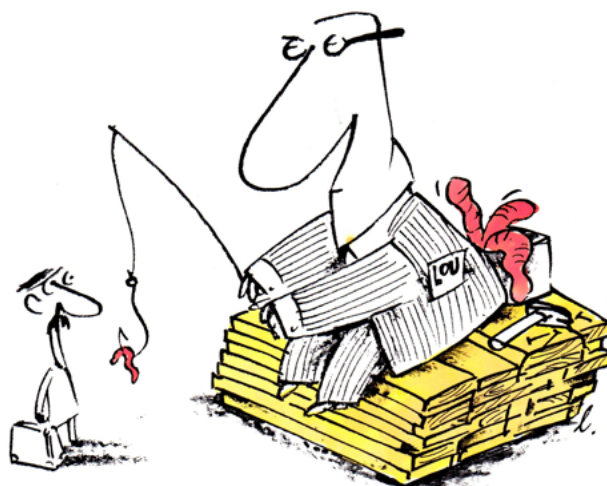

Bild: Lehân

Därefter har ett uppdaterat EU-direktiv 2004 åtföljts av att en uppdaterad LOU 2007 infört tröskelvärden för upphandlingar. För varu- och tjänstekontrakt (med undantag för byggnads-entreprenörsektorn) är det obligatoriskt att utannonsera utanför den egna gränsen om kontraktet uppgår till mer än 140 000 euro, eller till 215 000 euro beroende på om myndigheten är statlig eller regional/kommunal. För byggsektorn är tröskelvärdet 5 382 000 euro. Därutöver har Sverige egna nationella tröskelvärden i sin nitiskhet att följa EU-rätten som begränsar en myndighet att göra direktköp. Till exempel är tröskelvärdet för varu- och tjänstekontrakt 60 000 euro eller endast cirka 600 000 kronor. Således måste allt som skall köpas över denna summa upphandlas enligt EU:s bakomliggande regelverk. I den senaste uppdatering av EU-direktivet 2014 har EU oroats av återverkningar av den ekonomiska krisen, samt talar om att offentliga upphandlingar skall göras med beaktande av både innovation, miljö och en hälsosam, samt ekonomiskt smart konkurrens bland EU-baserade företag. Det är nu också tillåtet att enligt en ny bestämmelse försöka gynna små företag genom att dela upp ett kontrakt i delar för att göra upphandlingen mindre omfattande i storlek. Men även om detta kan tolkas som en uppmjukning av regelverket är det nästa alltid det billigaste kontraktet som politiker och myndighetschefer beslutar om.

VILKA KONSEKVENSER AV EU:s upphandlingsregler måste dras inför årets valrörelse? Fram till EES-avtalet 1994 beslutade Sverige självständigt om sina upphandlingsregler. Men i kampanjen inför folkomröstning om EU-medlemskapet undvek ansvariga politiker som Carl Bildt (m) och Ingvar Karlsson (s) att tala om att med EES-avtalet hade den offentliga sektorn redan sålts ut till EU. Samtidigt uttryckte dåvarande representeranten för Sveriges mäktigaste storföretagarfamilj Peter Wallenberg klarsynt lite i skymundan: "Inträdet i EG/EU kommer att medföra de mest dramatiska förändringarna för Sverige på 100 år – ja kanske någonsin. Följden blir omfattande neddragningar inom den offentliga sektorn, frysta transfereringar, och privata lösningar inom samhällssektorn". Wallenberg har tyvärr blivit sannspådd.

EU:S UPPHANDLINGS-REGLER HAR lett till en juridisering**, kompletterats med ideologiskt snömos som valfrihetsreformer och minskat inflytande för valda politiker till förmån för en svällande upphandlingsbyråkrati. Till och med den (ö)kände före detta verkställande direktör (vd) för Scania Leif Östling klagar i en debattartikel i maj i Svenska Dagbladet över "fördyringar till följd av rättsprocesser inom offentlig upphandling och medföljande långvariga förseningar som överklaganden medför. Det handlar om missnöjda aktörer i upphandlingsprocesserna som i vissa fall automatiskt överklagar därför att denna möjlighet finns". Därtill ursäktar sig det stora antalet EU-anpassliga politiker när

de kritiserar för upphandlings- och privatiseringsbeslut att de inget kan göra eftersom detta regleras i en EU-rätt som sägs inte gå att ändra.

Så fort en myndighet upphandlar en vara eller tjänst blir denna ett ekonomiskt intresse och blir en del av marknaden och föremål för EU:s konkurrensregler. Myndigheter som till exempel Trafikverket, Storstockholms lokaltrafik och kommunala myndighetskontor omvandlas från att tidigare ha försett oss med tjänster till att bli upphandlingskontor. Efter mer än 25 års EU-medlemskap är stora delar av tidigare offentlig service helt eller delvis privatiserad. Till med tankeverksamheten "privatiseras" när universiteten skall efterlikna den privata sektorn enligt mantrat New Public Management*. Ingen vettig riks- eller lokalpolitiker i generationen före den smygande EU-anpassningen mot slutet av 80-talet skulle ha accepterat denna alltmer brutala nedmontering av den offentliga sektorn och den generella välfärdspolitik.

Allt detta, trots att det inte finns några vetenskapliga bevis för att privata, vinstdrivande företag skulle sköta offentliga tjänster och köpa varor bättre än myndigheter. Tvärtom möts vi allt oftare av skandaler och korruption inom den privata välfärdsektorn. Med upphandlingsprocessen ökar även möjligheter för korruption mellan inblandade upphandlingsbyråkrater och aktörer för de konkurrerande anbudsföretagen.

SÅ HÄR KAN DET INTE FORTSÄTTA. I valen elfte september välj endast ett politiskt parti eller alternativt en enskild politiker som står för att den offentliga sektorn återupprättas och som kräver att Sverige träder ur EU.

Jan-Erik Gustafsson

* ett samlingsbegrepp för reformer av den offentliga sektorns organisation och styrning som omfattar att använda metoder från det privata näringslivet i syfte att öka effektiviteten.

Wikipedia

** rättstvister som uppstår när olika intressegrupper inte tycker sig få gehör hos politikerna.

Bild: Robert Nyberg

Ukraina: ett framtida medlemsland i EU?

”VI, UKRAINAS VÄNNER och allierade i världen kommer att bygga upp Ukraina. Det ligger i vårt eget strategiska intresse att inte ha en felande stat vid vår gräns”, säger EU-kommissionens ordförande Ursula von der Leyen till Svenska Dagbladets reporter Teresa Kuchler.

Några dagar därefter, den 23 juni, beslutar EU-toppmötet i Bryssel att officiellt ge Ukraina och Moldavien status som kandidatländer till EU. Det var ett kontroversiellt beslut som ifrågasatts under flera veckor av framförallt Österrike, Slovenien, Kroatien, Nederländerna och Frankrike, men i slutändan föll dessa länder till föga. Länder på Västra Balkan har sagt att det är dubbelmoral, att EU går snabbt fram för att inlemma Ukraina i EU på grund av kriget. Till exempel kriget i Bosnien-Hercegovina tog slut för 27 år sedan, men landet har ännu inte fått kandidatstatus.

VÄGEN TILL MEDLEMSKAP kan bli mycket lång om nu inte EU av opportunistiska skäl kommer att tumma på sina ansökningsregler. Detta gäller framförallt tillståndet när det gäller korruption, demokrati och ekonomin.

Korruptionen är endemisk i Ukraina. Enligt Transparency International senaste index rankas Ukraina som 122 av 180 stater. Enligt en rapport från Europeiska revisionsrätten, som vakar över EU:s finanser, förekommer ”maktmissbruk på hög nivå så att fåtal personer (oligarker) tillägnar sig fördelar på bekostnad av det allmänna, och därmed orsakar allvarlig och långtgående skada på individer och samhället”. Revisionsrätten konstaterar att ”dussintals miljarder av euro undandras samhället varje år som ett resultat av korruptionen”. EU känner förstås till den endemiska korruptionen mellan oligarker, höga statstjänstemän, politiker, domstolsväsendet och de statsägda företagen.

Ukraina har också massiva problem med EU:s omhuldade rättsstatsprincip och enligt EU-kommissionen är stabila institutioner som garanterar god samhällsstyrning, demokrati, rättsstatsprincip, mänskliga rättigheter och skydd för minoriteter avgörande krav för EU-medlemskap. Enligt The Economists Demokratiindex för 2012 hamnade Ukraina som nummer 86 av 167 stater. Särskilt dåligt fungerar regeringen, rättsstatsprincipen och de civila rättigheterna. Tidigare i juni utfärdade president Zelenskyj en förordning som förbjöd aktiviteter från alla de elva oppositionspartierna, vilket knappast kan kallas för demokrati.

Det sätt som Ukraina behandlar sina minoriteter skulle

Foto: PRESIDENT OF UKRAINE VOLODYMYR ZELENSKYJ Official website

Ursula von der Leyen och Volodymyr Zelenskyj

göra EU:s inställning till ett skämt. Free West Media skriver att diskriminering av den stora rysk-språkiga befolkningen är huvudorsaken till den ryska invasionen i februari. Det ukrainska parlamentet har förbjudit rysk musik att framföras från scen. Borgmästaren i ryskspråkiga Odessa, Gennady Trukhanov, har från första augusti förbjudit ryska som ett ämne i skolan och beordrat att all ryskspråkig litteratur skall avlägsnas från stadens bibliotek.

OAVSETT KRIGET LEVER UKRAINA inte upp till EU-standard om ”en fungerande marknadsekonomi med förmågan att motstå konkurrens och marknadskrafterna inom EU”. Ukrainas Bruttonationalprodukt (BNP) per capita vara bara 4 500 euro 2021, vilket var bara hälften av EU:s fattigaste land Bulgarien. Cologne Institute of the German Economy skriver att ”med avseende på den svaga ekonomin och korruptionsproblemen så kommer uppfyllandet av EU:s krav på ansökan att innebära stora svårigheter för Ukraina”.

Dessutom hålls Ukrainas ekonomi under armarna med betydande IMF-lån (lån från Internationella valutafonden) och under de senaste åtta åren har 7,8 miljarder euro av EU-pengar betalats ut ”i vårt eget strategiska intresse” till den ”felande staten” Ukraina, till vilken nytta enbart EU-byråkrater kan förklara.

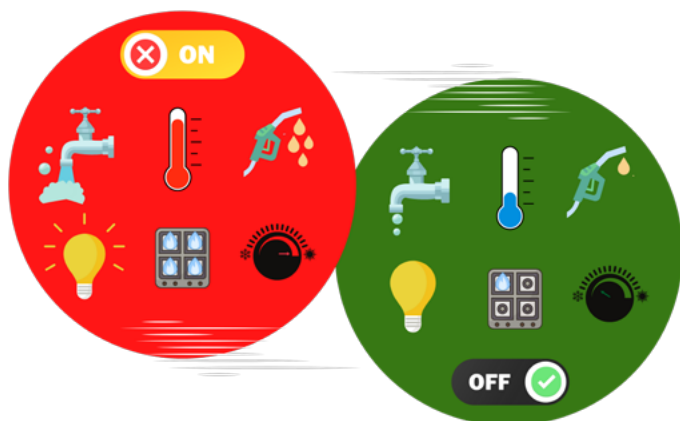
SÅ DET LUKTAR en stor portion propaganda och opportunist att bevilja Ukraina och Zelenskyjregimen kandidatstatus, särskilt som det före Ukrainakriget inte varit aktuellt.

Jan-Erik Gustafsson

NYHETER I KORTHET

Dystra år för tyska gaskonsumenter

Tyskland förbereder nu ett lagförslag för att påtvinga hushåll och industrier en tilläggsavgift för konsumtion av gas enligt Reuters. Detta för att hjälpa gasföretag som utsätts för kraftigt stigande priser. Avgiften skall tas i bruk den första oktober och påverkar alla konsumenter som har långsiktiga kontrakt till slutet av september 2024. Nivån på avgiften blir 1,5 till fem cents per kilowatt timma (kWh). För ett hushåll på fyra personer och med en årlig genomsnittlig gaskonsumtion på 20 000 kWh uppskattas merkostnaden bli mellan 300 till 1000 euro, detta utöver redan höjda energipriser.

EU barskrapar LNG gasmarknaden

EU:s sökande efter flytande naturgas (LNG) hotar energiförsörjningen i ett stort antal länder i Syd enligt rapporter från Pakistan, Bangladesh, Thailand och andra länder. Pakistan kan inte längre köpa gas på spotmarknaden därför att "varenda molekyl som var tillgänglig i vår region har köpts upp av EU. EU-länder, som försöker hindra Moskva att tjäna pengar på gasleveranser, dammsuger nu efter LNG-gas på bekostnad av fattigare länder.

Foto: Creative Commons Lic. Kredit: Pline

LNG-fartyg

EU förlorar inflytande i Latinamerika

EU riskerar att förlora mer och mer inflytande i Latinamerika enligt det Berlinbaserade German Institute for International och Security Affairs (SWP). "Trots lång närvaro i regionen förlorar EU redan i termer av handel och investeringar" skriver SWP och varnar för utvecklingen.

Labourledare Starmer orsakar kritikstorm!

Efter att Boris Johnson lämnat regeringen orsakade labourledaren Keir Starmer något av en politisk jordbävning när han tillkännagav: "Under Labour kommer Storbritannien inte att gå tillbaka in i EU. Vi kommer inte att gå med i den inre marknaden. Vi kommer inte att gå med i en tullunion".

Så precis efter att Johnson avgått, som fick Brexit att ske, så säger mannen som troddes ändra på detta, att han har inga intentioner att återkalla Johnsons politik". Daily Telegraph skriver att Starmers tillkännagivande kom vid "en Guinnessfylld soirée" på den irländska ambassaden i London! Vad säger det socialdemokratiska etablissemangen om Starmers uttalande? Svexit kanske till slut!

Keir Starmer

De höga elpriserna...

...beror på EU:s energiunion där man bestämt att det högsta priset på el i Europa ska vara det som gäller. Detta betyder att gaspriserna slår igenom även i Sverige trots att vi inte är beroende av gas.

Läs vidare i tidigare nummer av KEF:

[nr 1 mars 2022](#) EU:s energimarknad och energisäk... sid 12

[nr 4 december 2021](#) EU:s energipolitik ger höga elp... sid 10

Macrons möjligheter att forma EU-politiken minskar

FRANKRIKES PRESIDENT FORTSÄTTER att heta Emmanuel Macron då han i april vann det franska presidentvalet i hård kamp med högerextrema Marine Le Pen. Jean Luc Mélenchon, ledare för vänsterpartiet Det okuvade Frankrike, kom på tredje plats. Lika bra gick det inte i parlamentsvalet i början av juni där Macrons parti Tillsammans! förlorade 100 platser i parlamentet och därmed sin majoritet. Nu väntas han få betydligt svårare att forma den franska politiken, något som också väntas påverka hans möjligheter att verka för en federal EU-politik.

Det franska parlamentsvalet bjöd på en del överraskningar och framför allt vänstern, i form av den Jean-Luc Mélenchon-ledda vänsterkoalition, som stärkte sina ställningar då de tog hela 151 av platserna i parlamentet, 32 procent av rösterna. Också extremhögerpartiet Nationell samling ledd av Marine LePen gick fram kraftigt och fick 89 parlamentsplatser,

Foto: Cancillería del Ecuador **Jean-Luc Mélenchon** 17 procent av rösterna. Där finns också ett center-högerparti, Republikanerna, som skulle kunna ses som en naturlig koalitionspartner till Macron, men som sagt att de vill fortsätta att göra upp enskilt i varje fråga. Det är en ovanlig situation i det vanligtvis relativt politiskt stabila Frankrike. Både högern och vänstern stärktes kraftigt och nu krävs det uppgörelser och koalitioner kring varje större politiskt beslut.

JEAN LUC MÉLENCHON är numera den franska vänsterns ledande namn i och med sin koalition mellan vänsterpartiet Det okuvade Frankrike, Socialistpartiet, De gröna samt Kommunistpartiet. Hans koalition blev näst störst i parlamentet och han har åtminstone delvis lyckats återupprätta vänsterns skamfilade rykte genom ett radikalt program. Det innehåller bland annat krav på sociala reformer som sänkt pensionsålder, kraftigt höjda socialbidrag, prisstopp på oumbärliga basvaror, ökade satsningar på offentlig sektor, återinförande av förmögenhetsskatten och satsningar på en grön

och ekologisk politik.

Enligt kritikerna skulle programmet innebära en tioprocentig ökning av de offentliga utgifterna och det skulle troligen kräva att man förbigår eurozonens krav på låg skuldsättning och låga offentliga utgifter, något Mélenchon i och för sig sagt att han är beredd att göra (le Monde 20/4)

FÖRLUSTEN TROS STARKT PÅVERKA Emmanuel Macrons möjligheter att forma den framtida EU-politiken. Redan när han kom till makten 2017 formulerade han en storslagen EU-politik med inriktning mot en allt starkare federalisering av unionen, idéer han nu måste få igenom i ett splittrat, anti-europeiskt parlament.

Awenig Marié, forskare vid Université Libre de Bruxelles, menade att resultaten skickar ett rungande budskap.

“Resultatet av det franska parlamentsvalet sänder ett budskap, det vill säga att Europa för närvarande måste tänkas om,” sa Marié till Euronews.

Det femårsmandat som nu inleds kommer att bli mycket komplicerat, varnar Gilles Ivaldi, fransk forskare i statsvetenskap.

– Polariseringen som kommer ut ur valurnan bildar tre läger som krockar och står emot varandra inom allt. Europa, ekonomin, immigration, säkerhet – de är inte överens om någonting, säger han i schweiziska dagstidningen Le Temps.

DET ÄR ETT SCENARIO “helt utan motstycke för den franska president-regimens politiska och institutionella tradition, och som sätter allt på spel: liberala reformer, men också Frankrikes internationella ståndpunkt om Europa och om kriget i Ukraina”, konstaterar italienska La Stampa. “Frankrikes europeiska och internationella position blir mycket mer osäker.”

Marie Ericsson

Foto: Hugo Rota

Jean-Luc Mélenchon och hans vänsterkoalition NUPES
(Folkets nya ekologiska och sociala union)

KRÖNIKA

Den feministiska utrikespolitiken har nått sin "fulländning"

Foto: NATO

DET VAR MARGOT WALLSTRÖMS stora fråga under hennes år som utrikesminister. Den feministiska utrikespolitiken blev en sorts tema som var tänkt att sätta sin prägel på hennes ministerperiod. Den exakta innebörden av begreppet blev aldrig helt klarlagt, men man anade att det kunde handla om kvinnors mer fredliga avsikter toppat med tillsättningen av några höga, kvinnliga politiker som kunde skapa frid på jorden och en bättre fördelning av världens resurser. Så gick tiden utan några revolutionerande förändringar och Margot Wallström försvann så småningom från utrikesdepartementet. Hon ersattes av den betydligt mindre radikala och mer slipade Ann Linde, före detta EU-minister och effektiv lobbyist.

Tillsammans med den senast tillsatta socialdemokratiska statsministern Magdalena Andersson har hon nu renodlat definitionen av den feministiska utrikespolitiken och vi börjar förstå vilken innebörd den kan ha. Tyvärr är det ingenting i stil med det som sägs ovan, utan i stället är det en politik byggd på elitism, hemlighetsmakeri, vapenförsäljning och sanktionering av brott mot mänskliga rättigheter,

som mejslas fram. En politik som till och med är värre än den som många manliga politiker tidigare drivit och som Magdalena Andersson trovisst försvarar i alla större medier. Sverige ska med i kärnvapenalliansen NATO, ett beslut som fattas på några veckor och drivs igenom utan större debatt, av en politisk elit som helt verkar ha förlorat kontakten med sin väljarbas. Som kompensation kräver Erdogan och hans bulvaner därnere i NATO-medlemmen Turkiet, 21 svenska kurders huvud på ett fat (och 12 från Finland) och de bidar sin tid. "Om man är svensk medborgare behöver man inte vara rädd", meddelar Magdalena trovisst och stirrar rätt in i kameran med ögonen på vid gavel. Ingen som inte är terrorist behöver vara rädd säger hon i en annan intervju, med rosiga kinder och blick så oskyldig som bara en svensk före detta skattedirektör kan vara. Med kunskapen om att det finns ett antal kurder i riket som av Säkerhetspolisen (SÄPO) klassats som terrorister då de påstås ha haft samröre med Kurdistans arbetarparti (PKK) förstår man att hon försöker skapa ett berättande som skiljer de goda från de onda. De

Jens Stoltenberg NATO, Mevlüt Çavuşoğlu & Tayyip Erdoğan Turkiet, Sauli Niinistö Finland, Ann Linde & Magdalena Andersson Sverige.

goda har tagits upp i den svenska gemenskapen medan de onda (utan medborgarskap) kan vara terrorister och dom kan man utan dåligt samvete skicka iväg ner till östra Medelhavet, möjligen med någon garanti mot tortyr som alla vet inte kommer att följas. Bakom hennes axel bligr Ann Linde fram. Hon vill få NATO-medlemskapet i hamn så snabbt som möjligt, utan diskussion och oavsett om priset blir högt. Tillsammans har den gamla skattedirektören och EU-ministern sannerligen lyckats skapa en feministisk utrikespolitik värd namnet.

EU:S ELITISTISKA BESLUTSFATTANDE (även om det lär vara USA som varit mest pådrivande för svenskt NATO-medlemskap) har säkerligen haft stor betydelse för det odemokratiska beslutet, något som Ann Linde och andra ministrar bör har lärt sig under tiden i EU:s tjänst. EU-kommissionen leds av en icke-vald ordförande (även hon kvinna) och besluten tas sen av icke-valda ministrar i Europeiska rådet, möjligen i samråd med EU-parlamentet, för att sedan dimpa ner i vår riksdag i form av direktiv för att genomföras. Folket blir sedan ett alibi för dessa beslut, för de godkändes ju trots allt av den folkvalda riksdagen. Även om riksdagen inte var med och fattade besluten. Detta EU 2.0 tillämpas nu även på nationell nivå och vips är vi med i NATO, helt utan debatt. Vi i Sverige kan vara stolta över vår demokrati, var det inte någon som sa det? Jag antar att de berörda känner sig nöjda med att ha raserat den, i sann feministisk anda.

Marie Ericsson

Posttidning B

Avsändare:

Kritiska EU-fakta

**Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,
413 04 Göteborg**

GALLERIET/Lehån

